

Τόμος Γ'.
ΑΡΙΘΜ. 1 (49).

Συνδρομή, ἀρχομένη ἀπὸ 1. Ἰανουαρίου καὶ 1. Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους, ἐξάμηνος μόνον
καὶ προπληρωτέα: Πανταχοῦ φράγκ. γρ. 10 ἢ μάρκ. 8.

ΕΤΟΣ Γ'.
τῇ 1/13. Ἰανουαρίου 1887.

Η ΔΕΣΔΕΜΟΝΑ

ὑπὸ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΠΑΓΑΝΕΛΗ.

Εἰς τὴν φαντασίαν τῆς νεαρᾶς Δεσδεμόνας βαθεῖαν εἶχε προξενήσει αἰσθησιν ἢ ἀφήγησις τῶν πολεμικῶν ἁθλῶν τοῦ Ὀθέλλου. Ὑπὸ τὴν γοητείαν τῆς εὐγλύττου παραστάσεως τῶν μεγάλων γεγονότων, ὧν ἥρως ἐγένετο ὁ ἀφηγούμενος, ἡ ὠραία κόρη ἡσθάνθη δονιζομένην ἀγνώστως τὴν καρδίαν της, καὶ ὅτε οἱ ὕγροι ὀφθαλμοὶ της, ἐφ' ὧν διαδοχικῶς ἀπετυποῦντο πᾶσαι τῆς ψυχῆς της αἱ συγκινήσεις, ἐστηρίχθησαν ἐπὶ τοῦ Μαύρου στρατηγοῦ, αἰσθημα ἀνεξήγητον, θαυμασμοῦ ἴσως, ἐπλήρωσε τὴν ψυχὴν της. Ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῶν θριάμβων τοῦ Μαύρου, ἡ Δεσδεμόνα παρέβλεπε τὸ μελανὸν αὐτοῦ πρόσωπον, καὶ καθ' ὅσον ἡ καθημέραν ἀφήγησις καὶ ἡ σχέσις ἐχώρει θερμότερον, ἡ εὐμορφος κόρη, ἡ ἀπαξιούσα νὰ ἀτενίσῃ τὸν κομψότερον τῆς Ἑνετίας νεανίαν, ἡσθάνετο τὴν ψυχὴν της διανοίγομένην εἰς ἄγνωστα αἰσθηήματα, καὶ σχεδὸν ἐνετράφα εἰς τὰ ἀδρὰ χεῖλη, τὴν οὐλὴν κόμην τοῦ Μαύρου, καὶ τοὺς μελανωτέρους καὶ τοῦ δέρματός του ὀφθαλμοὺς ὅπου πολεμικὸν μένος καὶ μαχῶν κεραυνοὶ ἀνέθροσκον ἔτι. Τῶν τρόπων τοῦ Ὀθέλλου ἡ ἀπλότης, ἡ ἀπέρिटτος αὐτοῦ καὶ μετρίοφρων ἀφήγησις, τὸ κλέος δι' οὗ εἶχε καλύψει ἑαυτὸν καὶ τὴν Ἑνετίαν, ἡ τὸ ὄνομά του ἀδιαλείπτως σαλπίζουσα φήμη πλειότερον πάσης κομποπρεποῦς ἀβρότῃτος εἶχεν ἐπηρεάσει τὴν νέαν Ἑνε-

τήν. Πολλάκις ἔκτοτε ἀνήλθεν ὁ Ὀθέλλος τοῦ λαμπροῦ μεγάρου της τὰς κλίμακας. Ἡ συνήθεια εἶχεν ἀφαιρέσει ἀπὸ τῆς ὀψεως τοῦ Μαύρου ὅ,τι δυσάρεστον ἢ ἀπεχθὲς παρήγεν ἡ πρώτη του ἐμφάνισις, καὶ ὁ ὅσημέραι αὖξων θαυμασμός τῆς κόρης πρὸς τὸν μαῦρον στρατηγὸν καὶ ναύαρχον, ἐγένετο τὸ πῦρ, ἡ σφύρα καὶ ὁ ἄκμων ἐφ' οὗ τοῦ πνεύματός της πρῶτον, καὶ τῆς καρδίας της εἴτα ἐσφυρηλατήθησαν τα δεσμά.

Α.

Τὸν στρατηγὸν Ὀθέλλον θαυμάζουσα ἡ Δεσδεμόνα, ἐνόμιζεν ὅτι τὴν δόξαν καὶ τὸ κλέος του θαυμάζει μόνον. Ἀλλ' ὅμως ἡπατάτο!... Ἐρως ὅξυς ἀνέφλεξε τὰ στήθη της, καὶ ἐὰν ἐνθουσιῶσα ἤκουε τοῦ Μαύρου τοὺς θριάμβους τοὺς πολεμικοὺς, βαθύτερος ὁ ἐνθουσιασμός αὐτῆς ἀπέβαινε, διότι ἥρως τῶν θριάμβων ἦν αὐτός. Τὸ κατ' ἀρχὰς ἐνόμιζεν ὅτι ἀπλῶς τὴν δόξαν τῶν μαχῶν ἠγάπα, τὸν Μαῦρον καὶ τοὺς λόγους του ἀκούουσα. Μετὰ μικρὸν ἐνόησεν ὅτι τὸν στρατηγὸν ἐλάτρευε, λατρεύουσα τὴν δόξαν του... Ὅλοτελῶς ἐάλω ἡ καρδία της. Ὁ ἐνθους τῆς παρθένου θαυμασμός εἰς ἔρωτα ἀκράτητον μετέπεσε. Τυφλὸν καὶ πονηρόν, πανούργον ἰδιότροπον, κακεντρεχὴ αὐθαίρετον παρέστησαν οἱ Ἕλληγες τὸν ἔρωτα... Καὶ ἤδη, σφοδρῶς ἐρῶσα,

ΟΛΓΑ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.